

NOTAT

29. oktober 2018
18/08059-4
mgl-dep

MIN: Besvarelse af spm. 1 stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL)

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes oplyse, hvad det var for nationale polske regler, som var til hinder for etableringsfriheden i EU jf. traktatens artikel 49 og 54 i den såkaldte Polbud-dom i sag C-106/16 fra den 25. oktober 2017.

Svar:

Sagen C-106/16 drejede sig om selskabet Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. (herefter Polbud), som var et selskab registreret i Polen. I september 2011 besluttede man sig for, at Polbud skulle flytte hjemsted til Luxembourg.

Efter Polbud blev registreret i Luxembourg ønskede selskabets ledelse i juni i 2013, at Polbud skulle slettes fra det polske selskabsregister, da hjemstedet var flyttet. Dette blev afvist af registreringsmyndigheden i Polen. Afvisningen blev blandt andet begrundet med, at den nationale polske lovgivning krævede, at der var sket en opløsning af selskabet, og at beslutningen om opløsningen og godkendelse af rapporten om likvidationsbehandlingen blev indsendt til myndighederne.

Da Polbud ønskede at flytte sit hjemsted til en anden medlemsstat, og altså ikke at foretage en likvidation/opløsning, og dermed stoppe sine aktiviteter i Polen, kunne selskabet i sagens natur ikke fremlægge disse dokumenter. Polbuds ledelse mente, at et nationalt krav om, at et selskab skal opløses for at kunne flytte sit hjemsted til en anden medlemsstat, var unødvendigt byrdefuldt og i strid med etableringsfriheden. De anlagde derfor retssag om beslutningen om at nægte sletningen.

Flytning af hjemsted betyder ikke nødvendigvis at en virksomhed ikke ønsker aktivitet i det pågældende land. Ved en grænseoverskridende flytning af hjemsted, er der altså tale om den samme juridiske person før og efter flytningen, og det ville stride mod dette, at selskabet skulle opløses i den oprindelige medlemsstat, da virksomheden er den samme.

Under den efterfølgende retssag blev der forelagt en række præjudicielle spørgsmål for EU-domstolen. EU-domstolen tog bl.a. stilling til, om Polens nationale krav om likvidation ved grænseoverskridende flytning af hjemsted udgjorde en hindring for etableringsretten.

EU-domstolen anførte, at disse artikler principielt ikke er til hinder for, at en medlemsstat har nationale foranstaltninger, som tilsigter beskyttelse af interessenter ved flytning af et selskabs hjemsted. I det foreliggende tilfælde fandt EU-domstolen dog, at den polske lovgivning ikke var proportional ift. hensynet til etableringsretten, der giver erhvervsdrivende ret til at etablere sig i en anden medlemsstat.

Med forslaget til direktivændringen om grænseoverskridende transaktioner (KOM(2018)0241 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132) vil reglerne om proceduren for grænseoverskridende omstruktureringer harmoniseres mellem medlemsstater. Ifølge Polbud-dommen vil der kunne opstilles visse foranstaltninger til beskyttelse af interessenter, herunder medarbejdere, kreditorer og kapitalejere, men disse foranstaltninger skal dog være proportionale i forhold til etableringsfriheden.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov